

Krwią na - po - i,* By czo - wie - ka w chwa - le swo - jej*

Mię - dzy wy - bra - ny - mi po - li - czył.

2. Czyliż nie dość, Boskie Dziecię, żeś na świecie z nami, * Ale jeszcze zimno cierpisz między bydłami! * Malusieńki Jezu w żłobie, * Co za wielka miłość w Tobie! * Czyliż nie są wielkie dziwy: * W ciele ludzkim Bóg prawdziwy * Przyszedł na zbawienie człowieka?

3. Niech Ci Jezu, będą dzięki za Twe narodzenie, * Bo przez nie zacząłeś nasze sprawować zbawienie. * Miłość, która to sprawiła, * Iż Cię do nas sprowadziła, * Niech swą iskrą nas zapali, * Abyśmy Cię miłowali * Teraz i bez końca w wieczności.

21 A czemuż mój Jezus tak ubogo leży

t.: (Miod.)

m.: XVI w. Praetorius (Surz.)

1. A cze-muż mój Je - zus tak u - bo-go le - ży?*

A - ni po kró-lew-sku, ni w dro-giej o - dzie-ży?*

Znać dla - te - go, by grzesz - ni - ka,*

Czar - tow - skie - go nie - wol - ni - ka,*

Od pie - kła wy - ba - wił, przez u - bó-stwo zba - wił.

2. Czemuż nie w pałacach rodzi się Dziecina, * Wszak świat, niebo, ziemia, Jego jest dziedzina, * Ale w stajence ubogiej, * Na sianeczku w ten mróz srogi? * W kamiennym żłóbeczku zimno Paniąteczku.

22

Anieli w niebie śpiewają

t.: XVII w.

(Past. Miod.)

1. A - nie - li w nie - bie śpie - wa - ją,*

Bo - gu cześć, chwa - łę od - da - ją,*

We-se - le o - po - via - da - ją,* Wsze-mu świa - tu

znać da - wa - ją.* Ko - łę - da.

2. Narodził się nam Zbawiciel, * Wszego świata Od - kupiciel, * Izajasz prorokował, * Że się z Panny, narodzić miał. * Kolęda.

3. W Betlejem, żydowskim mieście, * Tam się do
Niego pośpieszcie; * Leży w żłobie lży roniący * Zba-
wiciel nasz wszechmogący. * *Kolęda.*

4. Wdzięczna to nowina była, * Panna Syna porodziła
* Śpiewajmyż Mu nowe pienie * Za to Jego narodzenie,
* *Kolęda.*

5. Cześć, chwała na wysokości, * Pokój ludziom na
niskości; * Niech Bóg pochwalony będzie * W niebie, na
ziemi i wszędzie. * *Kolęda.*

23

Anioł pasterzom mówił

Angelus pastoribus (XI w.)

t.: tłum. XVI w.

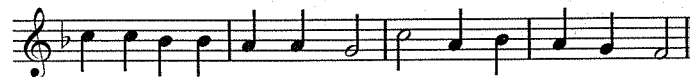
(Miod.)

1. A - niół pas - te - rzom mó - wił; * "Chrys - tus się wam

na - ro - dził * W Bet - le - jem, nie bar - dzo pod - łym mieś - cie, *

Na - ro - dził się w u - bós - twie * Pan wsze - go stwo - rze - nia".

2. Chcąc się dowiedzieć tego * Poselstwa wesołego,
* Bieżeli do Betlejem skwapliwie, * Znaleźli Dziecię w
żłobie, * Maryję z Józefem.

3. Taki Pan chwały wielkiej * Uniżył się Wysoki; *
Pałacu kosztownego żadnego * Nie miał zbudowanego *
Pan wszego stworzenia!

4. O dziwne narodzenie, * Nigdy nie wypowiedziane! *
Poczęła Panna Syna w czystości, * Porodziła w całości *
Panieństwa swojego.

5. Już się ono spełniło, * Co pod figurą było: *
Arona różdżka ona zielona * Stała się nam kwitnąca * I
owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca, * Jako wam Go zaleca: *
Ten ci jest Syn najmilszy, jedyny, * W raju wam obiecany,
* Tego wy słuchajcie.

7. Bogu bądź cześć i chwała, * Która by nie ustała, *
Jak Ojcu, tak i Jego Synowi, * I Świętemu Duchowi, * W
Trójcy jedynemu.

24

A wczora z wieczora

t.: XVII w.

(Past. Miod.)

1. A wczó - ra z wie - czo - ra

Przy - szła nam no - wi - na,

a wczó - ra z wie - czo - ra * Z nie - bie -

przy - szła nam no - wi - na, * Pan - na

skie - go dwo - ra z nie - bie - skie - go dwo - ra. *

ro - dzi Sy - na, Pan - na ro - dzi Sy - na.

2. Boga prawdziwego, * Nieogarnionego, * Za wyro-
kiem Boskim, * W Betlejem żydowskim.

3. Pastuszkowie mali, * W polu wtenczas spali, * Gdy anioł z północy * Światłość z nieba toczy.

4. Chwałę oznajmując, * Szopę pokazując, * Chwałę Boga tego, * Dziś nam zrodzonego.

5. "Tam Panna Dzieciątko * Miłe Niemowlątko, * Uwija w pieluszki, * Pośpieszcie pastuszki!"

6. Natychmiast pastuszy, * Spieszą z całej duszy, * Weseli bez miary, * Niosą z sobą dary.

25 Bóg się rodzi, gwiazda wschodzi

(Na Trzech Króli, 6 stycznia)

t.: (Miod. d)

m.: J. Kaszycki (K.K.)

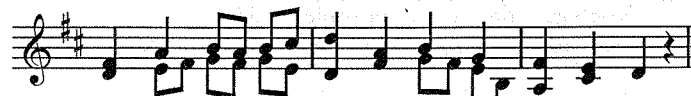
1. Bóg się ro - dzi, gwia - zda wscho - dzi*
Tu z da - ra - mi, o - fia - ra - mi*

Trzej Kró - lo - wie od wscho - du,*
Każ - dy swe - go na - ro - du,*

Do Be-tle - jem, gdzie zło-żo-ny,* Z Pan-ny Chry - stus

na - ro - dzo-ny,* Ja - dą z li-czny - mi dwo - ry.

2. Lubo w żłobie, jednak sobie Dziecię Boga szacują,
* Otworzywszy skarb, złożywszy wonność, mirę darują;
* A w najczystsze Panny ręce, Matki Bożej, swej Panience
* Wdzięczne dary złożyli.

3. Złoto Pana, a kapłana kadzidło oznaczało * Mira znakiem, mękę smakiem w tych darach wyrażało: * Co Królowie gdy oddali, Pana w żłobie pożegnali, * Z matką Jego Maryją.

4. I my dary, z serc ofiary dajmy Panu z Królami,
* Miłość w złocie, zapach w cnocie, mirę gorzką i z nami:
* Prosząc Pana poznanego, Boga w żłobie złożonego, *
By nas niebem darował.

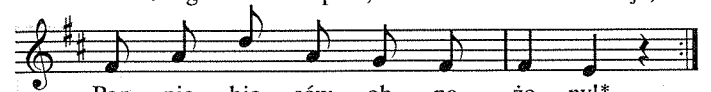
26 Bóg się rodzi, moc truchleje

t.: F. Karpiński, XVIII w.

(Miod.)

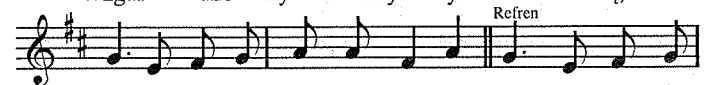
1. Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je,*
O - gień krze - pnie, blask ciem - nie - je,*

Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny!*
Ma gra - ni - ce Nie - skoń - czo - ny;*

Wzgar - dzo - ny o - kry - ty chwa - łą,*

Śmier-tel - ny Król nad wie - ka-mi! A Sło - wo cia -

łem się sta - ło i miesz - ka - ło mię-dzy na - mi.

2. Cóż masz, niebo, nad ziemiany? * Bóg porzucił *
szczęście Twoje, * Wszedł między lud ukochany, * Dzie-
ląc z nim trudy i znoje. * Niemało cierpiał, niemało, *
Żeśmy byli winni sami. * *A Słowo...*

3. W nędznej szopie urodzony, * Żłób Mu kolebkę
dano! * Cóż jest, czym był otoczony * Bydło, pasterze
i siano. * Ubodzy, was to spotkało * Witac Go przed
bogaczami! * *A Słowo...*

4. Potem i króle widziani * Cisną się między
prostotą, * Niosąc dary Panu w dani: * Mirę, kadzidło
i złoto. * Bóstwo to razem zmieszało * Z wieśniaczymi
ofiarami. * *A Słowo...*

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, * Błogosław ojczyznę
miłą, * W dobrych radach, w dobrym bycie * Wspieraj jej
siłę swą siłą, * Dom nasz i majątność całą * I wszystkie
wioski z miastami. * *A Słowo...*

27 Bóg się z Panny narodził

t.: XVII w.

(Miod.)

1. Bóg się z Pan - ny na - ro - dził,*
By lu - dzi o - swo - bo - dził.
Te - go dnia we - so - ła - go, Na - ro - dze - nia Bo - że - go.

We-sel-my się, ra-duj-my się, Bo - gu cześć daj-my.

2. Rozkwitła się lilija, * Nieskażona Maryja. * *Tego dnia wesolego, Narodzenia Bożego...*

3. Porodziła nam Syna: * O, wesola nowina! * *Tego dnia wesolego, Narodzenia Bożego...*

4. Aniołowie śpiewają, * Bogu chwałę oddają. * *Tego dnia wesolego, Narodzenia Bożego...*

5. Pasterze w nocnej dobie * Witają Go we żłobie. * *Tego dnia wesolego, Narodzenia Bożego...*

6. Trzej Królowie z darami * Śpieszą i z pokłonami. * *Tego dnia wesolego, Narodzenia Bożego...*

7. O Ludu chrześcijański, * Śpiewaj chwałę w dzień
Pański. *Tego dnia wesolego, Narodzenia Bożego...*

28 Cicha noc, święta noc

t.: J. Mohr, 1818, tłum.

m.: F.X. Gruber, 1818 r.

1. Ci - cha noc, świę - ta noc! *
Po - kój nie - sie lu - dziom wszem,*
A u złó - bka Ma - tka świę - ta*

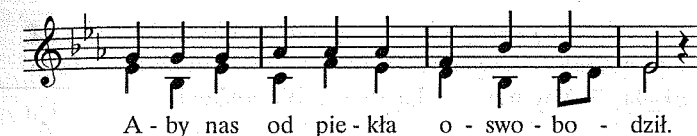
2. Cicha noc, święta noc, * Pastuszkowie od swych trzód * Biegną wielce zadziwieni * Za anielskich głosem pieni, * Gdzie się spełnił cud, * Gdzie się spełnił cud.

3. Cicha noc, święta noc, * Narodzony Boży Syn, * Pan wielkiego majestatu * Niesie dziś całemu światu * Odkupienie win, * Odkupienie win.

29 Dlaczego dzisiaj wśród nocy dnieje

t.: J. Kaszycki, 1911

m.: Markiewicz (K.K.)

2. Dlaczego dzisiaj, Boży aniele, * Ogłaszasz ludziom wielkie wesele? * *Chrystus...*

3. Czemuż pasterze do szopy śpieszą * I podarunki ze sobą niosą? * *Chrystus...*

4. Dlaczego gwiazda nad podziw świeci * I przed Królami tak szybko leci? * *Chrystus...*

30 Do Betlejem pełni radości

t.: ks. K. Antoniewicz

m.: (Siedl. 2)

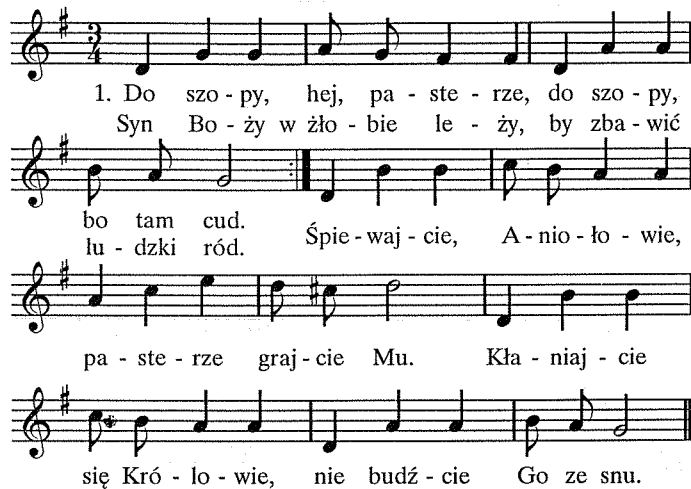

2. Śpieszmy więc, śpieszmy, On na nas woła. * On na to przyszedł, ażeby nas zbawił. * Otoczmy żłóbek Jego dokoła, * Aby nas rączką swą pobłogosławił.

3. Niechaj z serc naszych znikną ciemności, * Otwórzmy do serc Jezusowi wrota; * Niech w nich to Boskie Dziecię zagości * I do wiecznego poświęci żywota.

31 Do szopy, hej, pasterze

(Gwoź.)

1. Do szo - py, hej, pa - ste - rze, do szo - py,
Syn Bo - ży w żło - bie le - ży, by zba - wić
bo tam cud. Śpie - waj - cie, A - nio - ło - wie,
lu - dzki ród.
pa - ste - rze graj - cie Mu. Kła - niaj - cie
się Kró - ło - wie, nie budź - cie Go ze snu.

2. Padnijmy na kolana, to Dziecię to nasz Bóg; * Witajmy swego Pana, wdzięczności złożmy dług. * Ref.

3. O Boże niepojęty, kto pojmie miłość Twą? * Na sianie wśród bydły masz tron i służbę swą. * Ref.

4. On Ojcu równy w Bóstwie opuszcza niebo swe * A rodzi się w ubóstwie i cierpi wszystko złe. * Ref.

32

Dzieciątko się narodziło

Puer natus in Betleem (XIV w.)

t.: tłum. XVII w.

(Miod.)

1. Dzie - ciąt - ko się na - ro - dzi - ło, * We - so - ła
Wszys - tek świat u - we - se - li - ło. Po - wi - ła
no - wi - na,
nam Sy - na, Ma - ry - ja!

2. Wzięło na się człowieczeństwo, * Co pokryło Jego Bóstwo. * *Wesoła nowina...*

3. Trzej Królowie przyjechali, * Dary trojakię Mu dali. * *Wesoła nowina...*

4. Przynieśli Mu dary, oto: * Mire, kadzidło i złoto. * *Wesoła nowina...*

5. Na to Boże Narodzenie, * Wesel się wszystko stworzenie. * *Wesoła nowina...*

6. Świętą Trójcę wysławiamy, * Bogu cześć i chwałę dajmy. * *Wesoła nowina...*

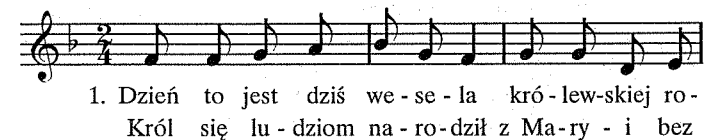
33

Dzień to jest dziś wesela

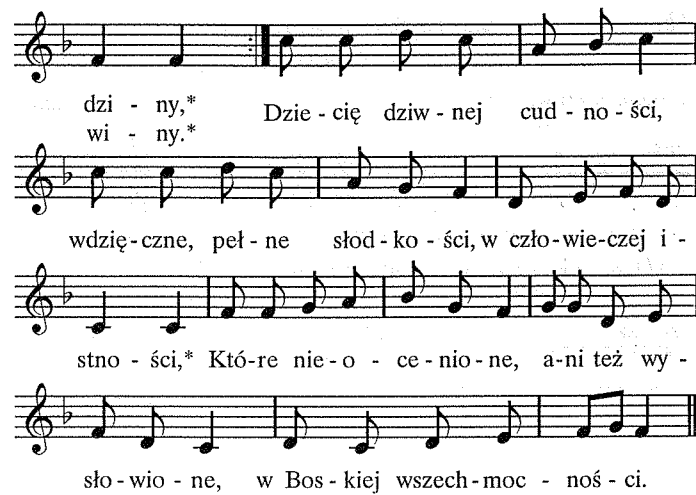
Dies est laetitiae (XV w.)

t.: tłum. XVII w.

(Klon.)

1. Dzień to jest dziś we - se - ła kró - lew - skiej ro -
Król się lu - dziom na - ro - dził z Ma - ry - i bez

dzi - ny,* Dzie - cię dziw - nej cud - no - ści,
wi - ny.*
wdzię - czne, peł - ne słod - ko - ści, w czło - wie - czej i -
stno - ści,* Któ - re nie - o - ce - nio - ne, a - ni też wy -
sło - wio - ne, w Bos - kiej wszech - moc - noś - ci.

2. Anioł w nocy pasterzom, którzy trzody strzegli,
* O tym Królu powiadał, by do stajni biegli: * "W stajni
leży to Dziecię, tam je w żłobie znajdziecie, powite w pie -
luszki; * Ten aniołom panuje, wszystkim ludziom króluje;
śliczny, choć malutki".

34

Dzisiaj w Betlejem

(Siedl. 1)

1. Dzi - siaj w Be - tle - jem, dzi - siaj w Be - tle - jem
Że Pan - na czy - sta, że Pan - na czy - sta
we - so - ła no - wi - na,*
po - ro - dzi - ła Sy - na.* Chry - stus się ro - dzi,

nas o - swo - bo - dzi,* A - nie - li gra - ją, Kró - le wi - ta - ją,*
Pa - ste - rze śpie - wa - ją, by - dle - ta kłę - ka - ją.
Cu - da, cu - da o - gła - sza - ją.

2. Maryja Panna Dzieciątko piastuje * I Józef święty
Ono pielęguje. * *Chrystus się rodzi...*

3. Choć w stajeneczce Panna Syna rodzi, * Przecież
On wkrótce ludzi oswobodzi. * *Chrystus się rodzi...*

4. I Trzej Królowie od wschodu przybyli * I dary
Panu kosztowne złożyli. * *Chrystus się rodzi...*

5. Pójdźmy też i my przywitać Jezusa, * Króla nad
królami uwielbić Chrystusa. * *Chrystus się rodzi...*

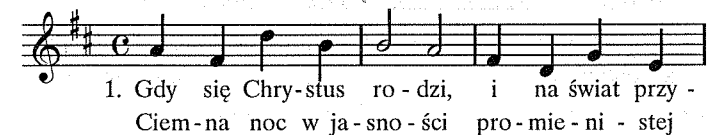
6. Bądźże pochwalon dziś, nasz wieczny Panie, *
Któryś złożony na zielonym sianie. * *Chrystus się rodzi...*

7. Bądź pozdrowiony Boże nieskończony, *
Wslawiamy Ciebie Boże niezmierzony. * *Chrystus się rodzi.*

35

Gdy się Chrystus rodzi

(Miod.)

1. Gdy się Chry - stus ro - dzi, i na świat przy -
Ciem - na noc w ja - sno - ści pro - mie - ni - stej

4 - Śpiewnik...

cho - dzi,* A - nio - to - wie się ra - du - ją,*
bro dzi,*
Pod nie - bio - sy wy - śpie - wu - ją: Glo - ri - a,
glo ri - a, glo - ri - a in ex - cel - sis De - o!

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli, *
Aby do Betlejem czym prędzej pobiegli, * Bo się narodził
Zbawiciel, * Wszego świata Odkupiciel, * *Gloria...*

3. "O niebieskie Duchy i posłowie nieba, * Powiedz-
cież wyraźniej, co nam czynić trzeba; * Bo my nic nie poj-
mujemy, * Ledwo od strachu żyjemy". * *Gloria...*

4. "Idźcież do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone,
* W pieluszki powite, w żłobie położone; * Oddajcie Mu
pokłon boski, * On osłodzi wasze troski". * *Gloria...*

5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli, * Zaraz
do Betlejem śpieszno pobieżeli, * I zupełnie tak zastali,
* Jak anieli im zeznali. * *Gloria...*

6. A stanąwszy w miejscu pełni zdumienia, * Iż się
Bóg tak zniżył do swego stworzenia, * Padli przed Nim
na kolana * I uczcili swego Pana. * *Gloria...*

7. Wreszcie kiedy pokłon Panu już oddali, * Z wielką
wesołością do swych trzód wracali, * Że się stali być god-
nymi * Boga widzieć na tej ziemi. * *Gloria...*

36

Jakaż to gwiazda świeci na wschodzie

t.: J. Goczałkowska

m.: ks. Z. Odelgiewicz (Kun.)

1. Ja - każ to gwiaz - da świe - ci na wscho - dzie,*
Gwiaz - da no - we-go i-mie - nia?* Mędr - cy wo - ła - ją:
"Ciesz się na - ro - dzie, To gwiaz - da twe-go zba - wie - nia"*
Bieg - ną Kró - lo - wie za jej pro - mie-niem,*
A za Kró - la - mi tłum lu - du,* Bo im ta gwiaz - da
świe - ci zba - wie-niem,* Bo im zwias - tu - je cud cu - du.

2. Ten, co nam później miał być przykładem *
W miłości i poświęceniu, * Dziś niezgłębionych wyroków
śladem * Zrodzon w nędzy, poniżeniu, * W garście barłogu
skrył świętą głowę, * Palmę światłości męczeństwa, *
Co światu życie miała dać nowe, * Nad błędem odnieść
zwycięstwa.

3. Panie, ta gwiazda, co Mędrców wiodła * Do Chry-
stusowej kołyski, * Niech nas do Twego prowadzi źródła,
* Światowe przyćmi połyski, * Do ostatniego życia zaniku
* Boskiego światła udziela, * Byśmy tam zaszli po jej pro-
myku, * Do świętych stóp Zbawiciela.

37 Jezusa Narodzonego wszyscy witajmy

t.: (Kel.)

m.: (Walcz.)

1. Je - zu - sa Na - ro - dzo - ne - go wszy - scy wi - taj -
Je - mu po ko - lę - dzie da - ry wza - jem od - daj -
my,*
my,* Od - daj - my we - so - ło,
skła - niaj - my swe czo - ło,* Skła - niaj - my

swe czo - ło Pa - nu na - sze - mu.

2. Oddajmy za złoto wiarę, czyniąc wyznanie, * Ze to
Bóg i człowiek prawy leży na sianie; * *Oddajmy wesolo...*

3. Oddajmy też za kadzidło Panu nadzieję, * Że Go
będziem widzieć w niebie, mówiąc to śmiejąc; *Oddajmy...*

4. Oddajmy za mirę miłość na dowód tego, * Że Go
nad wszystko kochamy, z serca całego; * *Oddajmy...*

5. Przyjmij, Jezu, na kolędę te nasze dary, * Przyjmij
serca, dusze nasze za swe ofiary, * *Byśmy kiedyś w niebie
posiąść mogli Ciebie, * Posiąść mogli Ciebie na wieki wie-
ków.*

38 Królu anielski, Panie niebieski

t.: XVII w.

(Siedl. 4)

1. Kró - lu a - niel - ski, Pa - nie nie - bies - ki.*
Tyś jest won - ny kwiat. Je - zu
mi - ły, Sy - nu Ma - ry - i,
racz nas wy - słu - chać.

2. W pieluszkach leżysz, w niebiosach rządysz. * *Tyś jest wonny kwiat...*

3. Jezusie mały, Tyś Bogiem chwały! * *Tyś jest wonny.*

4. Racz nas umieścić w wiecznej radości. * *Tyś jest...*

39 Mędrcy świata, monarchowie

t.: S.B.

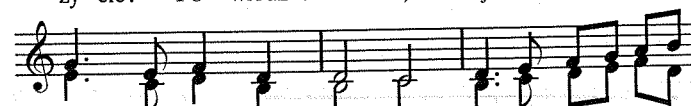
m.: ks. Z. Odelgiewicz (Siedl. 1)

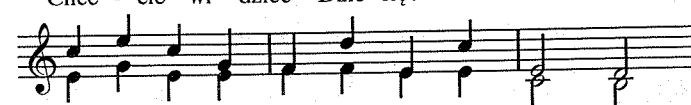
1. Mędr-cy świa-ta, mo-nar-cho-wie, * Gdzie śpiesz-nie dą-

ży-cie? * Po-wiedz-cież nam, Trzej Kró-lo-wie, *

Chce-cie wi-dzieć Dzie-cię? * O-no w zło-bie

nie ma tro-nu* i ber-ła nie dzie-r-ży, *

A pro-roc-two Je-go zgo-nu* Już się w świe-cie sze-rzy.

2. Mędrcy świata, złość okrutna * Dziecię prześladowe,
* Wieść okropna, wieść to smutna, * Herod spisek knuje.

* Nic Monarchów nie odstrasza, * Do Betlejem śpieszą,
* Gwiazda Zbawcę im ogłasza, * Nadzieją się cieszą.

3. Przed Maryją stają społem, * Niosą Panu dary, *
Przed Jezusem biją czołem, * Składają ofiary. * Trzykroć
szczęśliwi Królowie, * Ktoż wam nie zazdrości? * Cóż my
damy, kto nam powie, * Pałając z miłości?

4. Tak, jak każą nam kapłani, * Damy dar troisty; *
Modły, pracę niosąc w dani * I żar serca czysty. * To ka-
dzidło, mirę, złoto * Niesiem, Jezu, szczerze, * Co dajemy
Ci z ochotą, * Od nas przyjm w ofierze!

40 Mizerna cicha, stajenka licha

t.: Lenartowicz (Kel.)

m.: (Zbiór ks. J.W.)

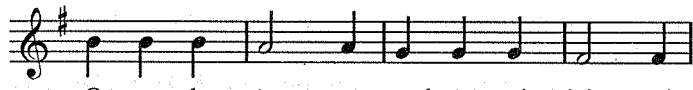
melodia I

1. Mi-zer-na ci-cha, sta-jen-ka li-cha, *

Peł-na nie-bie-skiej chwa-ły, *

O-to le-żą-cy przed na-mi śpią-cy *

W pro-mie-niach, Je-zus ma-ły.